

BARMA: OTÁZKY A ODPOVĚDI

Režim v Barmě | Povstání v roce 1988 | Šafránová revoluce | Opozice v Barmě | Aun Schan Su Ťij | Role buddhismu | Postoj mezinárodního společenství a ČR | Ekonomické zájmy v Barmě | Etnické menšiny

Kdy nastoupila v Barmě k moci armáda?

Barma byla dříve britskou kolonií a stala se nezávislým státem v roce 1948. Byla tehdy jednou z nejrychleji se vyvíjejících a nejbohatších zemí jihovýchodní Asie. V Barmě byla zavedena parlamentní demokracie, země se však od počátku potýkala s řadou politických problémů, spojených s požadavky početných etnických menšin o větší autonomii a neochotou centrální barské vlády tuto autonomii poskytnout. V zemi tak vypukla občanská válka, během které postupně sílila moc a význam armády. V březnu 1962 generál Nei Win provedl **vojenský převrat** a tím započalo dlouhé období vojenské diktatury.

Nerozvážná ekonomická politika vojenské vlády přivedla dříve bohatou zemi do ekonomického kolapsu a v roce 1987 OSN zařadila Barma mezi nejméně rozvinuté země. **V roce 1988 vyvrcholila frustrace obyvatel** z ekonomických problémů a nesvobody. Státisíce lidí se vzbouřily proti vojenské vládě a žádaly demokracii. Přestože generál Nei Win pod tíhou masových protestů rezignoval, vlády se zmoc-

nila nová vojenská junta a represivní režim v Barmě tak pokračuje dodnes. Při potlačení protestů bylo zabito přes 3000 demonstrantů a řada opozičních aktivistů byla následně uvězněna, vytlačena do pohraničních oblastí pod kontrolou povstaleckých ozbrojených skupin či vyhnána do exilu.

Co se událo v Barmě od roku 1988?

V roce 1990 vojenská junta povolila **demokratické volby**, v nichž se získkem více než 80% hlasů zvítězila opoziční Národní liga pro demokracii vedená přední disidentkou Aun Schan Su Ťij. Junta však výsledky voleb neuznala a řadu zvolených členů parlamentu uvěznila. Odpor proti vojenské vládě však neustal a v zemi každoročně probíhají větší či menší protesty.

V září 2007 proběhly v Barmě pod vedením buddhistických mnichů pokojné demonstrace, tzv. **šafránová revoluce**. Vojenská junta tehdy extrémně zdražila pohonné hmoty, v některých případech až o 500 %, což zásadně prohloubilo životní problémy Barmánců. K buddhistickým mnichům se přidala široká veřej-

nost. Protesty však byly opět brutálně potlačeny.

V květnu 2008 zasáhl Barma jeden z nejničivějších cyklonů v historii. Včasný humanitární zásah zásadním způsobem zkomplikovala vládnoucí vojenská junta, která odmítala udělovat víza humanitárním pracovníkům a více než měsíc blokovala vstup do postižených oblastí. **Cyklon Nargis**, který kromě ničivého větru přinesl rozsáhlé záplavy, za sebou zanechal 450 000 zničených obydlí, poškozenou infrastrukturu, zasaženou zemědělskou půdu a vodní zdroje a až 140 000 obětí na životech. Zasaženo bylo až 2,4 milionu lidí.

Co se dělo s Barmánci, kteří byli během šafránové revoluce zatčeni?

Během podzimu 2007 byly v Barmě zatčeny tisíce lidí. V listopadu a prosinci 2008 vojenská junta zorganizovala rychlé procesy s aktivisty ve vazbě a odsoudila je k dlouhým trestům vězení. Například vůdčí organizátor šafránové revoluce, buddhistický mnich U Gambira, byl odsouzen k 68 letům vězení. Celkem

23 členů Skupiny studentů generace 88 (tedy bývalých studentských vůdců demonstrací v roce 1988, kteří již strávili desítky let ve vězení) bylo odsouzeno k 65 letům vězení. Je mezi nimi i známý barmský disident a nositel ceny Homo Homini, udělované společností Člověk v tísni za příspěvek v boji za lidská práva, **Min Ko Naing**.

Během procesů byli odsouzeni i opoziční aktivisté, kteří v dubnu a květnu 2008 organizovali kampaň „Volte Ne“, jež vyzývala barmské občany, aby v referendu hlasovali proti vládou sepsané ústavě. Odsouzení byli i někteří dobrovolníci, kteří organizovali humanitární pomoc po cyklonu Nargis v Barmě. Známý komik Zarganar, který pomáhal organizovat pomoc pro oběti cyklonu a informoval o jejich situaci zahraniční média, byl odsouzen k 59 letům vězení – nyní mu byl trest snižen na 24 let. **Celkem je nyní v Barmě přes 2100 politických vězňů.**

Přes brutální represe však stále další lidé nacházejí odvahu kritizovat barmský vojenský režim. Menší protesty se odehrály při různých příležitostech, například během referenda o vládní ústavě v roce 2007 nebo při převezení Aun Schan Su Ťij do věznic Insein v roce 2009.

Co se stalo s reportéry filmu Barmský VJ?

Jak naznačuje závěr filmu, několik reportérů Democratic Voice of Burma (DVB) bylo zatčeno a později odsouzeno. DVB však nezveřejňuje jejich jména a podrobnosti odsouzení, neboť není jisté, zda tajná policie věděla, že pracují právě pro DVB. Odhalení tohoto faktu by jim mohlo dále uškodit. DVB však podporuje drobnými příspěvky rodiny těchto zatčených.

Joshua a několik dalších hrdinů z filmu, kteří unikli zatčení, jsou střída-

vě v Barmě a v Thajsku podle bezpečnostní situace a stále pracují pro DVB. Díky zkušenostem, které při pokrývání šafránové revoluce získali, většinou učí své mladší kolegy.

V době šafránové revoluce pracovalo pro DVB kolem 40 tajných reportérů v Barmě. Přes brutální potlačení demonstrací a pronásledování novinářů **dnes pro DVB pracuje 80 mladých reportérů**, kteří odvážně přinášejí informace o skutečné situaci v Barmě. Záběry, rozhovory a informace propašované přes hranice vysílá Democratic Voice of Burma zpět do Barmy jak prostřednictvím své televizní, tak i rozhlasové stanice.

Jaká je současná politická situace v Barmě? Je nějaká šance na změnu?

Barmská vojenská junta dělá vše proto, aby zůstala u moci. V květnu 2008 ve zmanipulovaném referendu junta prosadila novou ústavu, podle které by měl v zemi začít fungovat parlament. Automaticky 25 % křesel v parlamentu však bude přiděleno armádě, prezidentem země se má stát pouze osoba s armádními zkušenostmi, a právo volit do parlamentu nemají například členové náboženských řádů (tedy zhruba 400 000 buddhistických mnichů) ani

lidé, kteří byli trestně stíháni (všichni političtí vězni). Aun Schan Su Ťij by podle této ústavy také nemohla být zvolena, neboť její manžel měl a její děti mají cizí občanství. Vojenská junta také prohlásila, že první **volby do parlamentu proběhnou v roce 2010** – nic však nenasvědčuje tomu, že by se mohlo jednat o volby spravedlivé a demokratické. Většina známých členů opozice je ve vězení, takže nemohou být voleni. Na prostá většina opozice se rozhodla volby bojkotovat, protože vycházejí z ústavy, která je nedemokratická. Vojenský režim v Barmě tedy nedává žádný signál, že by mohlo dojít ke změnám. Na druhou stranu frustrace lidí v Barmě je velká a přes velké riziko zatčení tyto lidé neustále organizují nové protesty a protivládní kampaně.

Kdo tvoří barmskou opozici? Jaké jsou požadavky opozice vůči vojenské juntě?

Barmská opozice – symbolizovaná především nositelkou Nobelovy ceny míru **Aun Schan Su Ťij** (již více než 13 let v domácím vězení) – zahrnuje nejen hlavní opoziční stranu **Národní ligu pro demokracii**, ale i menší opoziční skupiny, například **Skupinu studentů generace 88** (tedy bývalé studentské vůdce de-

foto: Aitisean Burma

monstrací roku 1988), **Všebarmskou alianci buddhistických mnichů** (která byla hlavním organizátorem šafránové revoluce), **Generation Wave** (skupina mladých aktivistů, jež vznikla po šafránové revoluci) aj. Kromě těchto barmských uskupení hrají velkou roli **etnické opoziční strany a organizace**, které bytřeba uzavřely s barmskou vládou příměří, usilují o demokratizaci země.

Barmská opozice má dva základní požadavky: 1. **Propuštění všech politických vězňů**, 2. **Zahájení trojstranného dialogu** mezi vojenskou juntou, Aun Schan Su Ťij (zastupující barmskou opozici) a etnickými stranami o národním usmíření a demokratických reformách.

Kdo je to Aun Schan Su Ťij a co se s ní nyní děje?

Přední barmská disidentka Aun Schan Su Ťij (narozena 19. 6. 1945) se stala symbolem nenásilného, ale neochvějného vzdoru proti barmské vojenské juntě nejen pro obyvatele Barmy, ale pro lidi z celého světa. Dcera barmského bojovníka za nezávislost Aun Schana studovala na univerzitě v Oxfordu ve Velké Británii a později pracovala pro sekretariát OSN v New Yorku, v roce 1988 se však vrátila do Barmy, aby se postarala o svou nemocnou matku. Brzy se zapojila do protivládních demonstrací, stala se generální tajemnicí tehdy vzniklé Národní ligy pro demokracii a díky svým řečnickým a politickým schopnostem získala velkou popularitu. Proto byla v roce 1989 poprvé uvržena do domácího vězení, Národní liga pro demokracii však přesto přesvědčivě zvítězila ve volbách v roce 1990. V roce 1991 jí byla udělena **Nobelova cena míru**, na kterou ji navrhl tehdejší československý prezident Václav Havel. Dnes je jedinou zadržovanou nositelkou této ceny na světě. Su Ťij strávila v domácím vězení dohromady již více než

13 let (v domácím vězení byla držena v letech 1989–1995, 2000–2002, 2003–dodnes).

V květnu 2009 byla Su Ťij převezena do věznice v Insein a byla obviněna z porušení podmínek svého domácího vězení za to, že do jejího domu přeplaval americký občan John William Yettaw. Su Ťij byla odsouzena k dalším 18 měsícům domácího vězení.

Jaká je role většinového náboženství buddhismu a jak se buddhistická obec staví k režimu?

Buddhismus vyznává zhruba 89% obyvatel Barmy. Další se hlásí k islámu, křesťanství, hinduismu a jiným náboženstvím. Buddhističtí mniši jsou v barmské společnosti velmi respektováni a laická veřejnost je velmi ctí. Brutální zásah armády během šafránové revoluce, při kterém byli mniši bití, vyháněni z klášterů a svlékáni z rouch, proto vyvolal v celé společnosti obrovské rozhořčení a odsouzení. Proto také laická veřejnost na mnohých demonstracích mnichy obklopila, aby je chránila před armádou.

Barmští buddhističtí mniši se přidali k protestům především proto, že denně vidí utrpení lidí, žijících

v ekonomicky vyčerpané zemi. Nebylo to zdaleka poprvé, co barmská mnišská obec (sangha) v Barmě tímto způsobem zasáhla do politiky. Buddhističtí mniši byli aktivní již v dobách britské koloniální správy, v novější historii se mnozí z nich zapojili například do protivládních demonstrací v roce 1988. Jejich „zbraní“ proti armádě je symbolické převrácení jejich mnišských misek dnem vzhůru, čímž naznačují, že nebudou od vojenských činitelů přijímat dary ani pro ně vykonávat náboženské obřady. To je v Barmě považováno za velice špatné znamení. Následkem toho již od roku 90. let barmská junta buddhistickou obec omezuje a ponechává ji pod dohledem, který se po šafránové revoluci opět zvýšil. Barmští generálové však také využívají buddhismus ke své propagaci, když se před televizními kamerami scházejí s představenými známých klášterů či poskytují finanční dary na stavbu a údržbu buddhistických pagod.

Jak řeší situaci v Barmě mezinárodní společenství?

Kvůli závažnému porušování lidských práv, vysokému počtu uprchlíků (dle odhadů asi 700 000), vnitřně přesídlených osob a ekono-

foto: Jaroslav Valuch

BARMA: OTÁZKY A ODPOVĚDI

mických migrantů (cca 2 miliony), produkci a pašování drog i nekontrolovatelnému šíření HIV/AIDS a dalších infekčních chorob se **Barma v roce 2006 dostala na program Rady bezpečnosti OSN** a setrvává na něm dodnes. Ibrahim Gambari byl jmenován zvláštním zmocněncem pro Barmu a již sedmkrát navštívil Barmu, nedosáhl však žádného zlepšení situace. V lednu 2007 Spojené státy předložily návrh závazné rezoluce k Barmě v Radě bezpečnosti OSN, rezoluce však byla vetována Čínou a Ruskem. Čína dosavadní barmský režim podporuje, a tak blokuje většinu snah vyvíjet na generály nátlak.

Evropská unie každoročně obnovuje Společný postoj vůči Barmě (EU Common Position), ve kterém se evropské státy mimo jiné zavázaly ke zbrojnímu embargu vůči Barmě, zákazu dovozu dřeva a drahokamů, zákazu obchodování s vybranými barmskými státními společnostmi, zákazu vydávání víz do EU pro barmské generály a jejich rodiny apod. Zákaz obchodování se však například nevztahuje na ropu a zemní plyn, ze kterých plynou režimu velké zisky. Spojené státy vyhlásily zákaz všech nových investic do Barmy a realizují cílené sankce proti představitelům režimu a jejich obchodním stoupcům (zmrazování finančních účtů v zahraničí, zákaz finančních toků, zákaz obchodování s nimi apod.). Problémem však zůstává nejednotnost světového postoje a neustálá tendence umírnovat postoj, aniž by došlo ke zlepšení situace.

Velmi významná je také role asijských sousedů Barmy. Čína významně podporuje barmskou vojenskou juntou, neboť Barma je pro ni obchodním partnerem, dodavatelem ropy a zemního plynu a především strategickým územím ve středu jihovýchodní Asie, které umožňuje Číně pronikat do dalších zemí regionu. Zá-

važné porušování lidských práv je pro Čínu jen „vnitřní záležitostí“ Barmy. Indie se snaží význam Číny v regionu vyvažovat, a proto se k otázkám lidských práv v Barmě záměrně příliš nevyjadřuje. Barma je od roku 1997 také členem Sdružení zemí jihovýchodní Asie (ASEAN). ASEAN vyznává také spíše taktiku nevměšovat se do vnitřních záležitostí svých členů a v případě Barmy obhajuje strategii, že je prospěšnější Barmu zapojovat do mezinárodních aktivit, než na ni uvalovat sankce. Vzhledem k tomu, že politika zapojování však dosud nijak nevedla ke skutečnému zlepšení situace v Barmě, začínají nyní i jednotlivé státy vystupovat kriticky k barmskému vojenskému režimu.

Barmské demokratické hnutí nyní mezinárodní společenství především žádá, aby: 1. se generální tajemník OSN Ban Ki-moon osobně zaslíbil za **propuštění politických vězňů** v Barmě, 2. se situaci v Barmě intenzivněji věnovala **Rada bezpečnosti OSN**, 3. bylo vyhlášeno **celosvětové embargo na prodej a dovoz zbraní** do Barmy, 4. **byly při jednáních s barmským režimem kladeny termíny**, do kdy se ty které kroky mají stát, pod hrozbou zvýšení sankcí.

Jak ovlivňují situaci v Barmě ekonomické zájmy?

Barma je země bohatá na nerostné suroviny. Má zásoby ropy a zemního plynu, dřeva, drahých kameňů a rudy. To je samozřejmě jeden z důvodů, proč vlády okolních i vzdálenějších zemí nechtějí vyvíjet na barmskou vládu tvrdší nátlak. Těžbu a vývoz těchto komodit a de facto celou barmskou ekonomiku ovládají velké barmské společnosti, které vlastní armádní důstojníci nebo osoby s armádou spojené. Následkem toho jdou výnosy z exportu a ze zahraničního obchodu především do kapes barmských generálů či do oblastí, které vojenská junta

potřebuje udržovat, tedy především do armády, či například do budování nového hlavního města Neipyjito. Zahraniční investice tak přispívají k udržování barmské junty u moci.

Mezi největší investory v Barmě patří Singapur, Čína, Thajsko, ale i Velká Británie a Francie. Například v projektu Yadana, který zahrnuje těžbu zemního plynu u pobřeží Andamanského moře, je hlavním investorem francouzská společnost Total a dále se ho účastní americký UNOCAL (nyní Chevron) a thajská státem kontrolovaná společnost PTTEP. Podle organizace Earth Rights International, která dlouhodobě sleduje projekt Yadana, jen v roce 2007 tento projekt generoval zisk 1,3 miliardy dolarů, z něhož 75% šlo do rukou barmského režimu.

Mezi velké investory do ropných a plynových projektů patří i malajská státem vlastněná společnost Petronas, japonský Nippon Oil a jihokorejský Daewoo International. Proti francouzskému Totalu a ame-

rickému UNOCALU byly ve Francii a Spojených státech vedeny soudní procesy na základě svědectví barmských vesničanů o využívání nucené práce a zvýšení porušování lidských práv spojených se stavbou plynovodu na jejich území. Proces s UNOCAL-EM skončil vyrovnáním a finanční kompenzací.

Jaká je situace etnických menšin v Barmě?

Barma je etnicky nesmírně různorodá země, podle oficiálních údajů zde žije až 135 etnických skupin. Barmánci (jakožto většinová etnická skupina) představují asi 68% obyvatel, dalších 8 etnik bývá označováno za hlavní národnosti. Jsou to: Šanové (9%), Karenové (7%), Arakanci (4%), Čjinové (2%), Monové (2%), Kačjinové (1,5%) a Kajaové. Zatímco Barmánci obývají především centrální Barmu, etnické menšiny obývají především příhraniční oblasti.

Vztahy mezi jednotlivými etnickými skupinami v Barmě a také mezi menšinami a většinovými Barmánci byly v historii často velmi napjaté. Od získání nezávislosti bojovaly mnohé ozbrojené etnické skupiny proti centrální vládě, již dominovali Barmánci, s požadavky větší autonomie. Boje mezi centrální armádou a různými skupinami dominovaly po mnoho let barmské vnitrostátní politice. Do konce 80. let 20. století barmská armáda ovládla většinu území, které bylo dříve kontrolováno povstalci a mezi lety 1989 a 2007 uzavřela barmská vojenská vláda příměří se zhruba 30 různými povstaleckými skupinami. Zatímco některé z nich nyní bojují po boku barmské armády, jiné se příměří většinou snažily uchránit obyvatelstvo na svém území. Příměří sice dokázalo na většině území zastavit boje, neuchránilo ale většinou obyvatele etnických menšin před porušováním lidských práv. Organizace z těchto území hlásí jak porušování

základních lidských práv (například využívání nucené práce, násilná přemístování, konfiskace půdy apod.), tak i práv etnických menšin (například snaha omezit vyučování v jazyce menšiny apod.). Některé etnické povstalecké skupiny (například Karenský národní svaz, Šanská státní armáda – jih a další) s barmskou armádou nadále bojují především v oblasti východní Barmy.

Jaká je situace ve východní Barmě, kde se stále bojuje?

Ve východní Barmě stále bojují etnické guerrilové skupiny proti barmské armádě. Jedná se o nejdlejší občanský konflikt na světě. V Barmě je to oblast, kde dochází k nejkrutějšímu porušování lidských práv, neboť barmská armáda cíleně zatahuje do konfliktu civilisty. Během několika let bylo v této oblasti **vypáleno či jinak zničeno přes 3300 vesnic** a více než **500 000 vnitřních uprchlíků** bylo vyhnáno a přeživá v tvrdých podmínkách v džungli. Skupiny monitorující lidská práva dokládají, že barmští vojáci využívají vesničany jako nosiče munice a hledače min a při podezření, že vesničané pomohli bojujícím rebelům, dochází k popravám, mučení a znásilňování etnických žen vojáků.

Východní Barma je izolovaná a zapomenutá oblast, do které se většina humanitárních organizací nedostane. Fungují zde ale odvážné místní organizace – například Free Burma Rangers nebo Backpack Medics, které v malých skupinách překračují hranice z Thajska do Barmy a nosí do těchto oblastí potraviny a léky a poskytují první pomoc.

Situace ve východní Barmě je tak vážná, že mnohé lidsko-právní organizace zvažují návrhy na obvinění barmské vojenské junty před Mezinárodním trestním soudem (ICC) za zločiny proti lidskosti.

Jaká je politika České republiky vůči Barmě?

Česká podpora demokratického hnutí v Barmě započala za prezidenta Václava Havla, který v roce 1991 nominoval Aun Schan Su Ťij na Nobelovu cenu míru. Dnes je Barma jednou z prioritních zemí české zahraniční politiky na poli lidských práv. Čeští diplomaté na mezinárodních fórech otevřeně vystupují za propuštění politických vězňů v Barmě, na podporu demokratické opozice a za větší nátlak na barmskou vojenskou juntou. Prostřednictvím programu Transformační spolupráce také české ministerstvo zahraničí finančně podporuje pro-

foto: Aitisean Burma – tajní fotografové

jekty českých nevládních organizací v Barmě. Patří sem nejen projekty na podporu lidských práv společnosti Člověk v tísní, ale i činnost Barmského centra Praha či projekt FAMU, která v Rangúnu zorganizovala již několik filmových školení.

Každoročně si česká veřejnost připomíná na různých akcích narozeniny Aun Schan Su Ťij, ale i jiná barmská výročí. Společnost Člověk v tísní zve do ČR pravidelně významné barmské osobnosti a organizuje tříměsíční stáže mladých barmským aktivistům. Již dvakrát také udělila barmským aktivistům cenu Homo Homini za významný příspěvek v boji za lidská práva – v roce 2001 jí získal známý barmský studentský vůdce a politický vězeň Min Ko Naing, v roce 2007 ji obdržely tři barmské ženské aktivistky Phyu Phyu Thin, Nilar Thein a Su Su Nway.

Jakým způsobem pomáhá lidem v Barmě společnost Člověk v tísní?

Již několik let Člověk v tísní realizuje projekty na podporu demokratického hnutí v Barmě. Prostřednictvím partnerské barmské organizace Assistance Association for Political Prisoners podporuje **rodiny politických vězňů** drobnými finančními částkami, aby mohly pro své vězněné příbuzné nakoupit potraviny a léky, či aby mohly zaplatit cestu do vzdálených věznic. Finanční příspěvky také pomáhají samotným rodinám, které se mnohdy nacházejí ve špatné ekonomické situaci, když živitel rodiny skončí ve vězení.

Společnost také **podporuje skryté reportéry Democratic Voice of Burma** a další nezávislá média. Pomoc zahrnuje organizování novinářských školení a stáží, nákup techniky (kamery apod.) i poskytování odborných konzultací managementu Democratic Voice of Burma, na kterém

společnost spolupracuje s českými televizními odborníky. V neposlední řadě Člověk v tísní podporuje **neformální nevládní skupiny, které realizují sociální, zdravotnické, vzdělávací či novinářské projekty** v Barmě. Po cyklonu Nargis, který zemi zasáhl v květnu 2008, také v Barmě běží humanitární program, během kterého Člověk v tísní poskytl pomoc zhruba 150 000 obyvatel ve spolupráci s místními aktivisty a organizacemi.

Společnost Člověk v tísní také spolupracuje s řadou organizací v oblasti thajsko-barmské hranice. Pořádá školení pro organizace, které se zabývají monitoringem lidských práv v Barmě, a semináře o transformačních zkušenostech. Mimo to společnost zorganizovala tříměsíční stáž již pro 15 mladých barmských aktivistů v Praze.

Kromě materiální podpory je **nejdůležitější podpora morální**. Koordinátoři společnosti se setkávají s barmskými disidenty a dávají jim najevo, že nejsou zapomenuti. Přinášejí jim informace z okolního světa. Naopak informace o skutečné situaci v Barmě pak uveřejňují v České republice a zprostředkovávají je politickým představitelům ČR, EU i OSN. Společnost Člověk v tísní

usiluje, aby mezinárodní společenství činilo nátlak na barmskou vojenskou juntou a požadovalo dodržování lidských práv, propuštění všech politických vězňů a zahájení dialogu s opozicí.

Chcete další informace?

Pokud máte další otázky, napište nám na adresu: barma@clovekvtsni.cz

Pokud chcete informace dostávat pravidelné měsíčníky novinky o situaci v Barmě, přihlašte se nám na barma@clovekvtsni.cz

Pokud chcete vědět o akcích na podporu Barmy, připojte se ke skupině „Svobodu pro Su Ťij! Svobodu pro Barmu!“ na Facebooku: <http://www.facebook.com/profile.php?id=1715181776&ref=name#/group.php?gid=82234729378>

foto: Jaroslav Valuch

BARMA: OTÁZKY A ODPOVĚDI

Odkazy na české organizace:

Člověk v tísni, o. p. s.

<http://www.clovekvtsni.cz/>

Barmské centrum Praha

<http://www.burma-center.org/>

Odkazy na informace v angličtině:

Online Burma/Myamar Library – odkazy na více než 11 000 textů na různá témata

<http://www.burmalibrary.org>

Burma Debate

<http://www.burmadebate.org>

BurmaNet News

<http://www.burmanet.org/news/>

Burma Issues

<http://www.burmaissues.org/En/Index.html>

Democratic Voice of Burma

<http://www.dvb.no>

Irrawaddy

<http://www.irrawaddy.org>

Mizzima News

<http://www.mizzima.com>

Vybrané organizace

National Coalition Government of the Union of Burma

<http://www.ncgub.net>

National Council of the Union of Burma

<http://www.ncub.org>

Altsean – Alternative Asean Network on Burma

<http://www.altsean.org>

ASEAN Inter-Parliamentary Myanmar Caucus (AIPMC)

<http://www.aseanmp.org>

Assistance Association for Political Prisoners (Burma)

<http://www.aappb.org>

Burma Campaign UK

<http://www.burmacampaign.org.uk>

European Parliamentary Caucus on Burma

<http://www.epcb.eu>

Human Rights Watch – Burma

<http://hrw.org/doc?t=asia&c=burma>

Thailand Burma Border Consortium

<http://www.tbtc.org>

US Campaign for Burma

<http://www.uscampaignforburma.org>

Women's League of Burma

<http://www.womenofburma.org>